

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Lucyna Łaciak

Protokolant: sekr. sądowy Monika Bąk - Rokicka

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2016 r. w Warszawie

sprawy A. G. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o wcześniejszą emeryturę (z warunków szczególnych)

na skutek odwołania A. G. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 10 grudnia 2014 r., znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu A. G. (1) prawo do emerytury od dnia 01 listopada 2014 roku.
2. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. na rzecz odwołującego A. G. (1) kwotę 152,70 (sto pięćdziesiąt dwa 70/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony A. G. (1) w dniu 12 stycznia 2015 r. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 10 grudnia 2014 r. znak: (...) odmawiającej mu prawa do wcześniejszej emerytury.

W uzasadnieniu odwołania A. G. (1) podkreślił, że spełnia wszystkie warunki uprawniające go do uzyskania wcześniejszej emerytury, przede wszystkim wskazując na ponad 18 letni okres pracy w warunkach szczególnych. Wobec powyższego odwołujący wniósł o zmianę decyzji poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. (k. 2 – 3 a.s.) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 29 stycznia 2015 r. wniósł o oddalenie odwołania od powyższej decyzji z dnia 10 grudnia 2014 r. znak: (...) na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podniósł, że ubezpieczony A. G. (1) nie spełnił przesłanki wynikającej z art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (teks. Jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 748), a mianowicie nie udowodnił wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat. Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał za udowodnione 23 lata, 9 miesięcy i 18 dni. Dodatkowo nie został spełniony warunek określony w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.). Zgodnie z treścią § 4, aby nabyć prawo do wcześniejszej emerytury należy między innymi świadczyć pracę w warunkach szczególnych w wymiarze co najmniej 15 lat. Odwołujący zaś nie

udokumentował żadnego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W związku z powyższym Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. G. (1) prawa do wcześniejszej emerytury. (k. 45 – 46 a.s.)

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący A. G. (1) urodzony w dniu (...) z zawodu palacz – murarz, 17 listopada 2014 r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Do wniosku załączył kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych, umowy o pracę, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, świadectwa pracy oraz akta osobowe. (wniosek o emeryturę wraz z załącznikami, k. 1 – 40 a.r.) Po przeprowadzeniu przez organ rentowy postępowania wyjaśniającego, decyzją z dnia 10 grudnia 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazując na nie spełnienie przez odwołującego na dzień 1 stycznia 1999 r. warunku osiągnięcia okresu składkowego i nieskładkowego w wymiarze 25 lat, w tym 15 lat pracy w warunkach szczególnych odmówił mu prawa do świadczenia emerytalnego. (decyzja z dnia 10 grudnia 2014 r. znak: (...), k. 47 a.r.) A. G. (1) w dniu 12 stycznia 2015 r. od powyższej decyzji organu rentowego odwołał się do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie inicjując tym samym postępowanie w niniejszej sprawie. (odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 stycznia 2015 r., znak: (...), k. 2 – 3 a.s.) W załączniku pisma procesowego z dnia 20 czerwca 2016 r. organ rentowy wskazał, iż przy wyliczeniu hipotetycznym okresów wykonywania pracy w warunkach szczególnych staż wykonywanej pracy wyniósłby 14 lat, 9 miesięcy i 11 dni, wyłączając ze stażu pracy w warunkach szczególnych następujące okresy zasiłków chorobowych przypadających po dniu 14 listopada 1991 r.: Od 11 maja 1993 r. do 13 maja 1993 r.,

Od 10 listopada 1993 r. do 31 grudnia 1993 r.

Od 4 stycznia 1998 r. do 8 marca 1998 r.

Od 4 czerwca 1998 r. do 20 czerwca 1998 r. tj. łączny okres nieskładkowy wyłączony z okresów wykonywania pracy w warunkach szczególnych wyniósł 4 miesiące i 17 dni. (k. 188 -189 a.s., pismo z dnia 2 września 2016 r. k. 198 a.s.) Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie w toku postępowania ustalił, że w okresie od 25 sierpnia 1971 r. do 6 listopada 1972 r. ubezpieczony pracował w gospodarstwie rolnym rodziców o powierzchni 3 ha 3 akry. W tym czasie pomagał w pracach polowych, pracując w okresie sezonowym od rana do wieczora. Odwołujący wykonywał wszelkie prace rolnicze, które były konieczne w danym momencie, tzn. zbierał zboże, pracował przy orce, kosił czy też siał. Rodzina ubezpieczonego uprawiała ziemniaki, truskawki, zboże, posiadała również krowy i trzodę chlewną. Często wynajmowali również do pracy ciągnik lub konie. Praca w gospodarstwie była głównym źródłem utrzymania dla odwołującego oraz jego rodziny. Ubezpieczony w dalszej kolejności w okresie od 7 listopada 1972 r. do 10 września 1973 r. pracował w charakterze betoniarza w (...) w W., przy ulicy (...). Następnie w okresie od 14 września 1973 r. do 10 sierpnia 1976 r. wykonywał obowiązki murarza, pracując na rzecz Przedsiębiorstwa (...) w W.. Od 15 października 1976 r. do dnia 30 kwietnia 1977 r. odwołujący zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w W. również na stanowisku murarza, po czym od 1 maja 1977 r. otrzymał zatrudnienie w Ośrodku (...) Głównego Urzędu Statystycznego w J.. U powyższego pracodawcy wypełniał obowiązki palacza kotłowni centralnego ogrzewania, za które otrzymywał wynagrodzenie 2 300,00 zł za wykonywanie pracy w godzinach 22:00 – 6:00, w wysokości 15 % stawki godzinowej oraz premię uznaniową w wysokości 10 % za pracę wykonywaną w warunkach szkodliwych dla zdrowia. W ramach swoich obowiązków sprawował nadzór nad piecami, zasypywał je węglem, koksem, jak również dokonywał ich czyszczenia. Swoją pracę świadczył do dnia 24 lutego 1978 r., po czym w okresie od 23 maja 1978 r. do 1 października 1982 r. podjął zatrudnienie w Zakładzie Usługowym (...) wykonując obowiązki pracownika fizycznego. W okresie od 2 listopada 1982 r. do 2 kwietnia 1989 r. był zatrudniony na stanowisku palacza centralnego ogrzewania w Sanatorium „ (...)” w J.. Odwołujący otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 36 000,00 zł, premię uznaniową do 30 % od wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatek za staż pracy w wysokości 6 % od wynagrodzenia. Zadaniem odwołującego zimą był nadzór nad odpowiednią temperaturą oraz ogrzewanie całego budynku, natomiast latem zadaniem odwołującego było zapewnienie ciepłej wody. Ponadto do zadań ubezpieczonego należało czyszczenie i zasypywanie pieca węglem, czy też wyrzucanie popiołu. W dalszej kolejności ubezpieczony podjął zatrudnienie w Kamieniarstwie (...) A. S., u którego to pracodawcy świadczył pracę w okresie od 2 maja 1989 r. do dnia 15 czerwca

1990 r. W tym czasie wykonywał obowiązki pracownika fizycznego, pracując jako kamieniarz w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem godzinowym w wysokości 200,00 zł. W dniu 18 czerwca 1990 r. wnioskodawca podjął zatrudnienie w (...) Ośrodku (...) w D. w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonując obowiązki na stanowisku palacza centralnego ogrzewania. Odwołujący otrzymywał na powyższym stanowisku wynagrodzenie w wysokości 1 800 000,00 zł + 20 % premii miesięcznej wynagrodzenia zasadniczego oraz 9 % wysługi lat. Odwołujący w okresie zatrudnienia u w/w pracodawcy ukończył kurs palacza centralnego ogrzewania. Ubezpieczony na rzecz (...) Ośrodka (...) świadczył pracę do 31 stycznia 1994 r., a następnie od 14 września 1994 r. do 26 kwietnia 2005 r. był zatrudniony w Zespole Szkół w D. w charakterze palacza - obsługa kotłów typu (...) (c.o., c.w., para technologiczna). (świadcstwo pracy z dnia 28 lutego 1978 r. dot. zatrudnienia w Ośrodku (...) w J., k. 8 a.s., świadcstwo pracy z dnia 2 kwietnia 1989 r. dot. zatrudnienia w Sanatorium „ (...)” w J., k. 9 a.s., świadcstwo pracy z dnia 31 stycznia 1994 r. dot. zatrudnienia w (...) Ośrodku (...) w D., k. 32 a.s., zaświadczenie z 8 grudnia 2014 r. dot. zatrudnienia w Zespole Szkół w W., k. 44 a.s., świadcstwo pracy z dnia 30 marca 1984 r. dot. zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w W., k. 17 a.r., świadcstwo pracy z dnia 24 kwietnia 1984 r. dot. zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w W., k. 19 a.r., zaświadczenie z dnia 10 listopada 1982 r. k. 23 a.r., zeznania świadków W. P., R. J., B. S., T. K., K. P., T. J., k. 147, 148, 149, 180, 181 a.s.) W toku postępowania Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie dopuścił dowód z zeznań świadków W. P., R. J., B. S., T. K., K. P., T. J. na okoliczność prac wykonywanych przez odwołującego w warunkach szczególnych oraz w gospodarstwie rolnym. Świadcstwie zeznali, że ubezpieczony pracował w charakterze palacza centralnego ogrzewania. Wszyscy świadkowie wskazali zgodnie jakie obowiązki wykonywał odwołujący, co należało do jego zakresu pracy na powyższym stanowisku. Wszyscy świadkowie podkreślili również, że była to praca w pełnym wymiarze czasu pracy, szkodliwa z uwagi na wydzielający się dym i czad. Ponadto powołani świadkowie zeznali, iż ubezpieczony A. G. (1) pracował w gospodarstwie rolnym należącym do rodziców, pomagając w bieżących pracach na roli. W zależności od pory roku obowiązki odwołującego zmieniały się, ale były to prace typowe, wykonywane przez rolników. Sianie, zbieranie plonów, koszenie czy też wykonywanie orki. Świadcstwie ponadto wskazali, że odwołujący z rodzicami posiadał w gospodarstwie rolnym zwierzęta hodowlane: krowy oraz trzodę chlewną. Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym aktach rentowych, a także na podstawie zeznań świadków W. P., R. J., B. S., T. K., K. P., T. J. na okoliczność prac wykonywanych przez odwołującego w warunkach szczególnych oraz w gospodarstwie rolnym. Zdaniem Sądu Okręgowego zgromadzony materiał dowodowy, w zakresie, w jakim Sąd oparł na nim swoje ustalenia, jest wiarygodny, pełny, wzajemnie się uzupełnia i tworzy spójny stan faktyczny. Dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, potwierdzające okresy zatrudnienia odwołującego nie były przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Zatem wynikające z treści tych dokumentów okoliczności należało zdaniem Sądu Okręgowego uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. G. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 10 grudnia 2014 r., znak:(...) jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie. Art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) wskazuje, że ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do Otwartego Funduszu Emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Przy określaniu prac w szczególnych

warunkach lub w szczególnym charakterze nie ma żadnej swobody. Prace te ściśle i jasno zostały określone w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., Nr 8, poz. 43) – zwanym dalej rozporządzeniem w sprawie wieku emerytalnego. Na wykazach prac zawartych w tym akcie prawnym, nie kończą się jednak ograniczenia dotyczące uprawnień z tytułu wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Aby daną pracę uznać za wykonywaną w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, pracownik musi ją wykonywać stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy. Dodatkowo, zgodnie z powołanym rozporządzeniem, aby mężczyzna mógł nabyć prawo do emerytury powinien:

1. posiadać 25-letni okres zatrudnienia, liczony łącznie z okresami równorzędnymi

i zaliczanymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia);

2. wykonywać pracę wymienioną w Wykazie A (Prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego), będącym załącznikiem do rozporządzenia;

3. osiągnąć wiek emerytalny wynoszący 60 lat (§ 4 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia) oraz

4. być zatrudnionym przez co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach (§ 4 ust. 1 pkt.

3 rozporządzenia). Wykonywanie pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze powinno być stwierdzone przez pracodawcę w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze lub w świadectwie pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 1997 roku, II UKN 417/97 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2001 roku, II UKN 598/00). Świadectwo pracy w warunkach szczególnych jest jednak dokumentem prywatnym w rozumieniu art. 245 k.p.c. i nie stanowi dowodu tego co zostało w nim odnotowane. Taki walor mają wyłącznie dokumenty urzędowe, do których w myśl stosowanego a contrario art. 244 § 1 k.p.c. nie zalicza się świadectwa pracy, skoro nie zostało sporządzone przez organy władzy publicznej ani inne organy państwowe (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 17 grudnia 2013r., III AUa 783/13, Lex nr 1409118). Dodatkowo należy podkreślić, że w razie wszczęcia postępowania sądowego, toczącego się wskutek odwołania ubezpieczonego od odmownej decyzji organu rentowego w sprawie przyznania uprawnień do emerytury w wieku obniżonym, dopuszczalne jest przeprowadzanie wszelkich dowodów dla wykazania okoliczności, mających wpływ na prawo do świadczenia. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być więc udowodniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. W rozpatrywanej sprawie okolicznością, co do której istniał spór pomiędzy stronami, było to, czy ubezpieczony legitymuje się 25 letnim okresem składkowym i nieskładkowym, w tym co najmniej 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Oceniając spełnienie spornej przesłanki zatrudnienia należy podnieść, iż organ rentowy nie uwzględnił ubezpieczonemu do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu jego zatrudnienia w Ośrodku (...) od dnia 1 maja 1977 r. do 24 lutego 1978 r., okresu zatrudnienia w Sanatorium „ (...)” w J. od 2 listopada 1982 r. do 2 kwietnia 1989 r., okresu zatrudnienia w (...) Ośrodku (...) od 18 czerwca 1990 r. do 31 stycznia 1994 r. oraz nie został uznany okres zatrudnienia w Zespole Szkół w D. od 14 września 1994 r. do 31 grudnia 1998 r. jako wykonywanej w warunkach szczególnych. Jednocześnie, z uwagi na fakt, iż świadectwo pracy nie jest w postępowaniu sądowym jedynym dopuszczalnym dowodem mogącym potwierdzić pracę w warunkach szczególnych, Sąd dopuścił inne dostępne dowody, aby ustalić, czy faktycznie ubezpieczony pracował w warunkach szczególnych. Na okoliczność prac wykonywanych przez odwołującego w warunkach szczególnych powołani zostali świadkowie: W. P., R. J., B. S., T. K., K. P., T. J.. Nadto, zostały pozyskane akta osobowe odwołującego ze spornego okresu zatrudnienia i na tej podstawie również został ustalony stan faktyczny w sprawie. Przesłuchani w sprawie świadkowie potwierdzili okresy zatrudnienia w warunkach szczególnych zakwestionowane przez organ rentowy. Świadkowie powołani przez odwołującego byli współpracownikami odwołującego, którzy wykonywali tożsame obowiązki lub pracowali na innym stanowisku, ale mieli okazję współpracować i widzieć odwołującego w miejscu pracy. Każdy ze świadków potwierdził pracę świadczoną przez odwołującego w pełnym wymiarze czasu pracy, podkreślając jej szczególnie trudny i niekorzystnie wpływający na organizm charakter, z uwagi na dym, pył, tworzący się tlenek

węgla oraz wysoką temperaturę miejsca pracy. Reasumując, zaliczeniu przez Sąd do pracy w warunkach szczególnych podlegał cały okres zatrudnienia odwołującego w n/w zakładach pracy (bez wyłączenia ze stażu pracy w szczególnych warunkach okresów zasiłków chorobowych w okresach od 11 maja 1993 r. do 13 maja 1993 r., od 10 listopada 1993 r. do 31 grudnia 1993 r., od 4 stycznia 1998 r. do 8 marca 1998 r., od 4 czerwca 1998 r. do 20 czerwca 1998r.) , który to okres łącznie wynosi ponad 15 lat, tj. od dnia 1 maja 1977 r. do 24 lutego 1978 r. w Ośrodku (...), od 2 listopada 1982 r. do 2 kwietnia 1989 r. w Sanatorium „ (...)” w J., od 18 czerwca 1990 r. do 31 stycznia 1994 r. w (...) Ośrodku (...) oraz w Zespole Szkół w D. od 14 września 1994 r. do 31 grudnia 1998 r. Należy zwrócić jednak uwagę, iż do okresu pracy w szczególnych warunkach wliczają się okresy zasiłku chorobowego w czasie trwania stosunku pracy. W konsekwencji utrwalił się w judykaturze pogląd, że art. 32 ust. 1 ustawy nie ma zastosowania do oceny nabycia prawa do emerytury przed dniem 1 lipca 2004 r. (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2005 r., II UK 219/04, OSNP 2005 Nr 22, poz. 361 oraz II UK 215/04, OSNP 2005 Nr 22, poz. 360 oraz z dnia 7 lutego 2006 r., I UK 154/05, niepublikowany). Wobec powyższego nie uwzględnienie przez organ rentowy okresów niewykonywania pracy w sytuacji ustalania okresu pracy w szczególnych warunkach nie może mieć zastosowania na gruncie niniejszej sprawy. Sytuacja osób wymienionych w art. 184, opisywana w doktrynie jako ekspektatywa prawa podmiotowego, polega właśnie na spełnieniu się tylko części stanu faktycznego koniecznego do nabycia prawa, które poprzedza i zabezpiecza przyszłe prawo podmiotowe. Odwołujący wykonywał obowiązki palacza centralnego ogrzewania spełniając wymogi rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U z 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.). Praca ta została uregulowana w załączniku nr 1 do w/w rozporządzenia, Wykaz A, Dział XIV pkt 1 – prace różne (prace nie zautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego). Ponadto Sąd zważył, iż zasługiwało na uwzględnienie zaliczenie odwołującemu okresu od 25 sierpnia 1971 r. do 6 listopada 1972 r. do stażu pracy jako okres składkowy, w którym to okresie ubezpieczony A. G. (1) pracował w gospodarstwie rolnym rodziców. Na podstawie dowodów osobowych w postaci świadków powołanych przez ubezpieczonego, Sąd doszedł do przekonania, iż odwołujący wykonywał w tym czasie pracę w gospodarstwie rolnym należącym do jego rodziców. Z uwagi na sąsiedztwo zamieszkania powołanych świadków, którzy naocznie widzieli jak odwołujący pracował w owym gospodarstwie pomagając rodzicom, wykonując prace rolne, Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i zaliczył odwołującemu powyższy okres do stażu pracy, który łącznie wyniósł ponad 25 lat .Podkreślić należy, iż sam organ rentowy w piśmie z dnia 27 sierpnia 2015 roku przyznał , że odwołujący posiada 25 letni okres składkowy i nieskładkowy po uzupełnieniu postępowania dowodowego. W związku z tym Sąd mając na uwadze treść przepisu art.10 ust.1 pkt 3. Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zaliczył okres pracy odwołującego w gospodarstwie rolnym rodziców do okresu składkowego. Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, działając na podstawie art . 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 10 grudnia 2014 r., znak: (...) w ten sposób, że przyznał odwołującemu A. G. (1) prawo do wcześniejszej emerytury z warunków szczególnych od dnia 1 listopada 2014 r., o czym orzekł w pkt 1 sentencji wyroku. W punkcie 2 wyroku Sąd Okręgowy zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. na rzecz A. G. (1) kwotę 152,70 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w oparciu o § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz. U. 2013.461 ze zm.) zgodnie ze złożonym rachunkiem.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)